

Tarifferne er det derhos bestemt, at Fragtbeløb, der opkræves i de nordiske Lande, skal omregnes til Kronemønt efter en Kurs af 9 M. = 8 Kr., hvilken Kurs omtrent svarer til Markens Guldværdi; som danner Grundlaget for Taksterne. For Opkrævning og Udbetaling af Efterkravsbeløb er der ikke ved Tarifferne fastsat nogen Omregningskurs, men de nordiske Jernbanestyrelser benyttede her tidligere efter Aftale med de tyske Baner den samme faste Kurs, som er tarifmæssig bestemt for Omregning af Fragtbeløb, fordi det var upraktisk — og under normale Forhold unødvendigt — at arbejde med en vekslende Kurs og at bruge forskellige Kurser ved Omsætningen af Fragter og Efterkrav.

Afregningen af Mellemværendet mellem Banerne foregaar maanedsvist paa Grundlag af Opgørelser fra Forbindelsesstationerne over den i Maanedens Løb stedfundne Trafik. Gennemgangen af dette Materiale og Opstillingen af Afregningen, hvilken sidste foretages af de tyske Baner, tager under normale Forhold ca. 4 Maaneder, men under Krigen er de tyske Baner kommet tilbage med Afregningen, saaledes at der nu hengaar 5 à 6 Maaneder efter Befordringsmaanedens, forinden Udligning af Mellemværendet kan finde Sted.

Før Krigen Udbrud laa Afregningsforholdene saaledes, at de tyske Baner til Stadighed hos os havde et maanedligt Tilgodehavende; der betaltes i Mark.

Da Markkursen efter Krigen Udbrud begyndte at dale, opnaaede vore Baner ved Betaling af de tyske Baners Tilgodehavende for de foregaaende Maaneder en mindre Kursgevinst. Man maatte imidlertid nu regne med den Mulighed, at Forsenderne vilde gaa over til i større Omfang end hidtil at betale Fragterne i Tyskland og belaste Sendingerne her fra Landet med Efterkrav, hvorved vore Baner vilde faa et Tilgodehavende i Tyskland, hvad der, hvis Kursfaldet havde en blivende Karakter, vilde medføre et Tab ved Hjemtagning af Afregningssaldoen.

Under Hensyn til, at Kursfaldene paa Reichsmarken i Begyndelsen var ret uvæsentlige, foretog man intet øjeblikkeligt Skridt, idet man ønskede at se Forholdenes Udvikling an, og Opkrævningen efter Tarifkursen af de Fragtbeløb, der betaltes her i Landet, og som foruden vore egne Andele tillige indeholder de tyske Baners Del af Fragten samt af Efterkrav paa Sendinger fra Tyskland, bødede paa et muligt opstaaende Kurstab.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at Forsenderne benyttede sig af den Omstændighed, at man bibeholdt Kursen 9 M. = 8 Kr. ved Udbetaling af Efterkrav til at opnaa uretmæssig Fortjeneste, idet Efterkravstagningen paa Sendinger til Tyskland pludselig voksede stærkt, og anstillede Undersøgelser godtgjorde, at der blev trukket endog betydelige Efterkrav paa ganske værdiløse Sendinger. Der blev derfor i Midten af November 1914 truffet den Ordning, at man udbetalte de herfra trukne Efterkrav efter Dagskursen paa tyske Seddelpenge.

For Opkrævning af Efterkrav paa Sendinger fra Tyskland bibeholdt man den hidtil anvendte Kurs 9 M. = 8 Kr., hvilket, saa længe Markværdien ikke fjernede sig stærkt fra Pari, kunde forsvares under Hensyn til, at Udligningen af Mellemværendet med de tyske Baner først finder Sted lang Tid efter Opkrævningen her, og man saaledes, dersom Kurserne i Mellemtiden rettede sig, kunde komme til at betale de tyske Baner disse Efterkrav med et højere Beløb end det opkrævede. Da imidlertid Markkursen i April 1915 gik ned under 80, kunde man ikke overfor de danske Godsmottagere, der besværede sig over den bestaaende Ordning, forsvare at opretholde Opkrævning efter Tarifkursen af Efterkravene, og fra Midten af Maj 1915 gik man over til at opkræve de paa Sendinger fra det sydlige Udland hvilende Afsender-Efterkrav efter en Kurs, der laa 2 Kr. pr. 100 M. over Dagskursen for Veksler paa Tyskland.

Efter at disse Foranstaltninger med Hensyn til Udbetaling og Opkrævning af Efterkrav var truffet, laa Forholdene endnu saaledes, at den her i Landet stedfindende Betaling til Tarifkursen af Fragtbeløb — hvilke som tidligere anført indeholder baade vore og de fremmede Baners Andele — afbalancerede Kurstabet paa den Del af vor Fragtindtægt, der betaltes i Udlandet.

Da Markkursen stadig viste faldende Tendens, og Forsenderne i stedet stigende Omfang gik over til at betale Fragterne i Udlandet, hvor Betalingen kunde ske med det tarifmæssige Markbeløb, ligesom ogsaa Efterkravstagningen paa Sendinger her fra Landet voksede, blev det imidlertid nødvendigt at finde Udveje til at imødegaa de Tab, der derved kunde forudses at ville opstaa for vore Baner.